

ELENA PRENDJOVA

Од „Живот под Свездите“
From *Life under the Stars*
Iz “Život pod zvijezdama”

***Кинески колачиња
во италијански ресторан
некаде на Балканот***

За десерт ни носат колачи со пораки.

Ти го јадеш прашањето,
и ми го оставаш колачето мене.

Се вадиш на диета,
а всушност сакаш да го скриеш одговорот
од мене.

Потоа ме прашуваш дали било вкусно.

Ти ги подавам усните за да пробаш
самиот.

Тогаш дознавам дека си дијабетичар.

Јадејќи ја хартијата,
го проголтауваш
молкот.

Тишината е најгласна.

**Chinese Fortune Cookies
in an Italian Restaurant,
Somewhere on the Balkans**

We eat fortune cookies for dessert.

You gulp down the question
and leave me the cookie.

Your diet is your excuse,
but the truth is you wish to hide the answer
from me.

You ask me if the cookie was delicious.

I lean towards you, offering my lips to you.
Try it yourself.

I realise you are a diabetic.

Eating the paper,
you gulp down
the silence.

The silence speaks in the loudest voice.

**Kineski kolačići
u talijanskom restoranu,
negdje na Balkanu**

Za desert nam nose kolačiće s porukom.

Ti jedeš pitanje
i ostavljaš mi kolačić.

Vadiš se na dijetu,
a zapravo hoćeš da sakriješ odgovor
od mene.

DIOGEN pro culture magazine & DIOGEN pro art magazine -ISSN 2296-0929; ISSN 2296-0910

Publisher online and owner, Sabahudin Hadžialić, MSc

E-mail: contact_editor@diogenpro.com / WWW: <http://www.diogenpro.com/>

Potom me pitaš je li bilo ukusno.

Nudim ti usne da probaš
sam.

Tada saznajem da si dijabetičar.

Jedući papir,
progutaš
muk.

Tišina je najglasnija.

NEKOPIRATI

Демократија

Не ги препознавам
решетките
на сопствениот затвор.

Доброволно се пријавив
да издржувам казна
за своето автогено постоење.

Ме обвинија за дискриминација.
Јас им возвратив со сепарација.

Моето Јас не припаѓа
во нивното безлично Нас.

Democracy

I disregard
the chains
of my own prison.

I surrendered voluntarily
to the punishment
of my autogenous existence.

I was charged with discrimination.
I defended myself with separation.

My I does not belong
to their impersonal We.

Demokracija

Ne prepoznajem
rešetke
vlastitog zatvora.

Dragovoljno sam se prijavila
da izdržavam kaznu
za svoje autogeno postojanje.

Okrivljuju me za diskriminaciju.
Ja im uzvraćam separacijom.

Moje Ja ne spada
u njihovo bezlično Mi.

Елена Дарвин

Посакувам
да сум
глобално натурализирана.
да ја избришам од себе
својата националност и расност,
да бидам само уште еден
животниски вид
во теоријата за еволуција.

Посакувам
да сум
граѓанин на светот
во животинското царство.

Elena Darwin

I wish
I were
globally naturalised.
I could erase
my nationality and race.
I were just one more animal species
in the Theory of the evolution.

I wish

I were
a citizen of the world
of the animal kingdom.

Elena Darwin

Poželim

da sam
globalno naturalizirana,
da izbrišem iz sebe
svoju nacionalnost i rasnost,
da budem samo još jedna
životinjska vrsta
u teoriji evolucije.

Poželim

da sam
građanin svijeta
u životinjskom carstvu.

Политика

Заситени сме од компјутерски игри.

**Ајде да бидеме креатини и
да им се навратиме на старите игри.**

Ќе излеземо на паркингот

пред зграда,

ќе заградиме свој простор,

ќе му дадме име според нашето,

во него ќе поставиме оловни војничкиња и

ќе изградиме куќички како во

монопол.

Ќе си поделиме извесен стартен буџет,

а откако ќе го потрошимо на данок на луксуз,

ќе правиме територијална размена.

За да биде возбудливо

ќе ги убиеме војничкињата и

ќе ги разрушиме куќичките.

Играта ќе ја викаме

политика.

Politics

We are all fed up with computer games.
Let's be creative and retro and
renew some old games.
Let's go out on the parking lots
in front of our buildings,
let's mark our own space by fencing,
let's make it our namesake,
let's inhabit it with tin soldiers and
build houses as in
Monopoly.
Let's draw up starting budget,
spend it on luxury tax and
in the end discuss territory exchange.
To add to the thrill
let's kill the tin soldiers and
knock down the houses.
Let's name the game

Politics.

Politika

Zasićeni smo od kompjutorskih igara.
Hajde da budemo kreativni i
da se vratimo na stare igre.
Izaći ćemo na parking
pred zgradu,
zagradit ćemo svoj prostor,
dat ćemo mu naziv po našem,
u njega ćemo postaviti olovne vojnike i
izgradit ćemo kućice kao u
monopoliju.
Podijelit ćemo izvjestan startni budžet,
a kad ga potrošimo na porez na luksuz,
pravit ćemo teritorijalnu razmjenu.
Da bude uzbudljivo
ubit ćemo vojnike i
porušiti kućice.
Tu igru ćemo nazvati
politika.

Од „Пораки од морето“
From *Messages from the Sea*
Iz “Poruke iz mora”

Во недела во шест часот наутро

**Сонцето и дава облик на Месечината
раѓање на Сонцето од најдлабокиот сон
спијам јас, спијат сите
никој невиден
освен оние кои подмижнувајќи подгледнуваат**

**не гледаат ни ден ни ноќ
во несветлината и нетемнината**

**високи штикли, клекнати колена
во ушите ритам на глува музика
црвена ладна течност го загрева телото
во телото - дупка,
дупка наместо душа**

**полуживи, полумртви
Сонцето и Месечината
и улиците и прозорите
и луѓето и сонот
чекорат ко без стапала
сами со студот
сами со темната светлина
сами со незвукот
мирисајќи го тазе печениот леб
во недела во шест часот наутро.**

On Sunday at 6 am

**Moon defined by the Sun,
Sun-birth in the biggest sleep,
sleep I, sleep everyone
no one to be seen
‘sept for the ones who hardly see;
see they no day, no night**

**for nor light is, nor dark;
high heels, low knees
rhythm in the ears of the deaf music
red cold liquid hottens the body
in the body- a hole,
a hole for there is no soul;
partly alive, partly dead
the Sun and the Moon
and the streets and the windows
and the people and the sleep,
walking as if with no feet
alone with the cold
alone with the dark light
alone with the no-sound
smelling the baking bread
on Sunday at 6 am.**

... и Ева

**Сведок сум
на
сопственото раѓање.
Од мрак излегувам,
во мрачнина влегувам.
Облечена во својата кожа
и
свесна за својата tabula rasa,
посегнувам
по знаењето.
Немам учител.
Нема кој да ми запали светло.
Се родив пред Почетокот.
Првиот ден Бог ме создаде
мене.
Вториот ден ја создаде Светлината
за да можам
да го најдам скапаното јаболко
паднато под дрвото.
Само црвите јадат скапани јаболка.
Тоа и Снежана го знае.
Тоа и јас го дознав.
Не од поинакви причини,
туку**

затоа што
сакав
да дознаам од каде доаѓаат јаболката.
Затоа посегнав по целото дрво.
Го соголив од сите плодови,
му ги изцвакав лисјата
и му ги пресеков гранките,
за да повторно
не роди
нови плодови
кои искушуваат.

Мажот
не беше во игра.
Никогаш не ни бил.

... and Eve

I witness
my own birth.
From dark I come,
into darkness I go.
Dressed in my own skin
and
consciously aware
of me being a tabula rasa,
I reach
for knowledge.
I have no mentor.
No one to turn on the light for me.
I was born before the Beginning.
On the first day God created-
Me.
On the second day God created the light
to ligh the way
to the rotten,
fallen-under-the-tree apple.
Only worms eat rotten apples.
Snow White knows that.
Now I know that.
I invtigated
where rotten apples come from.
I reached for the tree.

**I stripped it from its fruits,
chewed its leaves,
and cut its branches.
It wan't be able
to give birth
to new tempting
fruits.**

**The man
was out of frame.
He has always been.**

Пуста земја

**Ќе отворам клиника
за рехабилитација
од чувства.**

**Таму ќе се лечат
сите зависни
од љубов.**

**Ќе се практикуваат
најсовремени методи
за стерилизација
од емоции.**

**Сензитивноста на допир
ќе премине
во состојба на алергија.**

**Врвните научници
ќе ги пуштам на платен одмор
за да не пронајдат
вакцина против новата алегџија.**

**Ќе почне да се експериментира
со нови синтетички супстанци.**

**Ќе се оформи втора хипи комуна –
јалова.**

Пуста земја.

Waste Land

**I would build
an emotion
rehabilitation clinic.**

**It would be the place where all
love
addicts would be treated.**

**The most recent methods for
emotion
sterilising
would be implemented.**

**Tactile sensibility
becomes
an allergy condition.**

**I would grant the leading scientists
their paid annual holiday
so not to invent
a vaccine for the new allergy.**

**It would be the beginning of experiments
with new synthetic substances.**

**It would be the foundation of
a new hippie commune -
barren and sterile.**

Waste land.

Од „Таа“
From *She*
Из “Ona”

Аудиција

Не помина на нејзината аудиција.

Комисијата ја поткупија со љубов.

Audition

He didn't pass her audition.

The grand jury was bribed with love.

Глумица

Целиот свој живот
го одглуми.

Љубовта ѝ беше
најдобро одглумената улога.

Actress

She acted out
all her life.

Love was
her best performed role.

Руиниран свет

Ќ го подари светот
и си замина.

Тогаш светот се сруши.

Crushed World

He gave her the world
as a present
and left.
Then the world crushed.

Од „Јас“
From *I*
Из “Ја”

Патот до среќата

Ајде
да чекориме
по патот на среќата!

Ќе одиме
доволно бавно
за да
не одминеме
ништо убаво
и
доволно брзо
за да
не одмине
секое лошо!

The Road to Happiness

Let us
walk together
the road to happiness!

Our step will be
slow enough
not to
elapse
none of the good
and
fast enough

not to
meet
none of the evil!

Казна

Во земјата на парите и материјализмот
грев е да сакаш
и да ја поседуваш желбата да помогнеш
без да бараш ништо за возврат,
да љубиш заради љубов
значи досмртна болка
и сето она што го правиш и имаш
ти доаѓа како казна
за она што си,
а не она што не си...

Punishment

In the land of money and materialism
to love is a sin
and to possess the wish to help
asking nothing in return,
to love for love's sake
means lifelong pain
and all you do and have
is a punishment
for being yourself,
instead of being somebody else...

Translated from Macedonian into English by the Author

Preveo s makedonskog: Žarko Milenić

first look.
While escaping from herself
Hidden like the horse in a dense grass,
And meditates: Who doesn't want to be me?

Juicy fruits

Beauty is high, between earth and sky
Me and you.

A brain with mixed thoughts,
Is like the great homesickness with rare truths
Hiding below a dense grass, wetted grass.
Beauty is high, between earth and sky
Me and you.

Where the truth falls,
Just like tall oak trees from the storm

That's how the path is lost from darkness and gates are invisible
In the sacred city.

Time prohibits to reveal the true face
In the great garden, where all fruits, all flowers, are planted,
Altogether with pain with love.

Deserves happiness
Yes, the miracle of happiness.

Your glimpse is vigorous,
And your eyes have turned into dry creeks.

The beauty is high, between earth and sky
Me and you.

Oh, how brown is the soil and trees have absorbed the soil's color.
Except happiness is a tree with juicy fruits
In the garden where a dense grass hides our feet.

A New day

I am awake and sitting in front of the window.
It is open, just like my eyes, just like my mouth
Just like the flowers that take sun rays on the morning
Just like the hills undressed from the dark night.

A tree is up front, and many colors are in it,
Is the color of a tree log, of wet leaves and fruits
That fulfills her meaning, its existence.

I am in front
Just like the window in front of me.
And the tree
With its invisible roots
Keeps all that beauty.

I stay in front of the window and see behind the tree
That naked hill, and take a peak towards the horizon
There are disappearing pedestrians with various news
From the city.

I stay in front of the window and think for two truths.
That are fighting, just like my eye's fight with the hill touching the sky
And the tree with its deep roots
On the earth which is never full of water.

In a train station

Crowds of people
Run towards many directions
Some of them have a luggage
Some embody confusion in their eyes
Some waiting for the train
And a few returning to Ithaca like Odysseus

Every one is found to be in one place
Where they depart to different directions.
However they all have the same purpose
The lives' walk
O God, the unknown lives' walk.

You are cleaning the front head and with a sweet voice, asking
Who is the walk?

Odysseus when returning to Ithaca,
Understood that Ithaca was far away from his dreams
Everything had changed, except his memories.
Ithaca did not remember his heroism
She was not Ithaca of Odysseus' dreams.

A boat on a waive

It's Saturday and a cold march
the roads are shining from frost, the city is quiet
sounds are frightening, like mountain's scream from lightening.
Cold flowers have the color of a frozen sound,
Nothing is shining, neither aroma, neither sound, neither a word.

We are going to the sea,
Where there is a sole boat and a masked captain.

He leaves behind quietness and departs towards for the coast
To throw himself in the mysteries of turbulent waives.

You are following with imagination its path
When she moves through the stormy waives.

A thunder is heart....

Asking surprised, why did it leave the quietness of the coast?

Looking confused with the eyes covering the color of ice
And reminds the worst tail.
The boat becomes smaller, the waives are growing
And the sky is furious.

It Saturday, cold march
Flowers are freezing just like your memory
Which leaves behind quietness and thrown in the waives of life,
There is an abyss amidst desires and reality
Between you and breathless reality, life, time...
On the earth full of thirst.

The Freedom Of Poetry

The angels are descending slowly,
Softly
Quietly
With love
Over your fiery letters
Kissing only the pain that you know
Kissing only the love that you see
Kissing the solitude touched only by you
Caressing the Oh of the bountiful spirit
The brave poetry.

Then slowly and slowly
Caressing your stone like tears
The wrinkled cheeks where the fatherland
Of pain has been hit with the times
Through the screaming metaphors
Screaming all night and day
Oh, quiet and scream, scream and keep quiet
In a parallel fashion,
And emerge with a Sunny smile
In the blue mornings with thickened pupils
In the black nights with frightening storms
They call you beautiful, call you a Queen
They call you many names
And you are, quiet as solitude
With noise like sadness
Bending your lifelong pain

DIOGEN pro culture magazine & DIOGEN pro art magazine -ISSN 2296-0929; ISSN 2296-0910
Publisher online and owner, Sabahudin Hadžialić, MSc
E-mail: contact_editor@diogenpro.com / WWW: <http://www.diogenpro.com/>

The endless mystery, just as the creation
Where happiness and pain are hit in the mirror
And roll the soft vision through the lips
From mouth to mouth
As a rapacious bird in silence gathers
Sometimes pain and at times engulfed in happiness.
Oh lucky poetry that loves endlessly.

PR

DIOGEN pro kultura
<http://www.diogenpro.com>